

אשת חיל – שתי נקודות מבט- מקורות

1. תלמיד בבל' מסכת סנהדרין דף ע עמוד ב'
 דברי לומא מלך משא אשר ייסרוו אמו, אמר רבי יהונתן משום רבי שמעון בן יווחי: מלמד שכפאותו אמו על העמוד, ואמרה לו: מה בר רבי ומה בר בטני ומה בר נדרי, מה בר - הכל יודעים שאביך ירא שמיים הוה, עפשהו יאמרו: אמו גרמה לו... ומה בר נדרי כל נשים של בית אביך היו נזרות: יהא לי בן הגון למלכיות, ואני נדרתי ואמרתי: יהא לי בן זרין וממלוא תורה, והางן לבניות. אל למלכיות לומא אל למלכיות שתו יין אל למלכיות אמרה לו: מה לך אצל מלכים ששותים יין ומשתכרים ואומריהם למה לנו אל, ולרוזנים אי שכר - מי שכל רוזי עולם גלוים לו ישתה יין וישתכר? איך אבא דאמר: מי שכל רוזני עולם משכימים לפתחו ישתה יין וישתכר?

2. ויקרא רבה (מרגליות) פרשנת שמוני פרשה יב
 א"ר הוניא שמנים מינני ריקודים ריקודה בת פרעה באותו הלילה. ר' יצחק בן אלעזר אמר שלוש מאות מיני ריקודים ריקודה בת פרעה באותו הלילה. והיה שלמה ישן עד ארבע שעות ביום ומפתחות בית המקדש נתנו תחת ראשו. הדא דתנו על תמיד אל שחר שקרב באربع שעות. הא כיצד עשת לו כמן פרס וקבעה בו כוכבים ומזלות ופירסה אותו לעללה היגנו וכשהיה מבקש לעמוד היה רואה אותן והיה סבור שעדיין הוא הלילה ישן לו עד ד' שעות. בכנסה אמו והוכיחתו.

3. במאדר רבה י', ז
 א"ר ישמעאל באותו הלילה שהשלים שלמה מלאכת בית המקדש נשא בתיה בת פרעה והוא שם צהלה שמחת ביהמ"ק וצהלה בת פרעה ועלתה צהלה שמחת בת פרעה יותר מzechot בית המקדש.

4. ריש"י משלוי פרק לא
 אבל לפי המשל על התורה ולומדי הפרשנה מתבארת: אשת חיל- היא התורה: ושלל לא יחפר. יכול פירות בעיה זו ובעה"ב: דרש צמר ופשותם- לפי שהמשיל" לאשה דבר לפי המליצה לצרכי מלאכת הנשים, והמשל כך הוא, דורשת התורה מקרה משנה מדרש ומחזרת אחריהם שם צרכי התלמידים: היתה כאניות סוחר- מביאה היא ללמידה ברכה ומצוון:

5. אבן עזרא משלוי פרק לא
 אשת חיל מי ימצא - חיל ממון כמו אשה שתקנה חיל וממון בחכמתה מי יוכל למצוא:

6. מלבי"ם משלוי פרק לא דרך המושכל
 אשת, בבר הסכימו המפרשים שיש במאמר זה משל ומליצה, ורובם פירשו על הנפש וכן דעתו בזה, רק שלפי דעתך ידבר על הנפש ההיאנית, לא הנשמה הנאנצלת ממירום הנצחית, וכבר באրתי בפירוש תהلوות (ס"י מ"ה) שבמליצתו שם תאර את השכל כמלך המולד בוגיה, ואת הנפש ההיאנית המשיל שם לאשה בת צור אשר ארשאה המלך, כי היא בת צור, ר"ל בת החומר שהוא מבני נבר אל הרוחניים, ובהיוותה נשמעת אל השכל יארוש אותה לו לאשה, כי היא לפעמים אלה טובה אם היא מוכנה בטבעה או ע"י השתדלות לקבל ציוויל החכמה והטווב ולילכת בדרכי החכמה והאושר, אז היא אשת חיל שהכובב משבחה והתרה במשלתה בה, ולפעמים היאacha רעהumi שונפחו נוטה לכל מדת רעה, והשכל בעלה ר"ל עמה תמיד מליחמה פנימית, ויבנוו שניהם וירגנו באלהיהם בהיותה משותה מחולדה, ריש מי שנפחו תקנה מדות טובות ותוכנות מאושרות ע"י לימוד והרגל, על מוכנת למדות טובות ותוכנות מאושרות מחולדה, ועל השבוי אמר רוחוק מפנינים מכחה, שמי שרוצה הראשון אמר אשת חיל מי ימצא, שזו דומה כמוציא מציאותה בלי יגיע כפים, ועל השבוי אמר רוחוק מפנינים מכחה, שמי שרוצה לknutot אותה ע"י عمل והשתדלות, היא רוחקה יותר מפנינים, שמקומם במציאות ים רוחקים וצריך לעבור ימים רוחקים ולידת העמקי מצולות, כן צרייך ע"ז זמן רב ומערכות רבים ולידת לעמקי תהום הנפש להוציא האלהות הנסתתרים בה במצולותיה ולידותם על פבי חזין:

בטה, הלב הוא כה המושלה אשר בנפש, ובעליה הוא השכל, שלו רוצה למושל עפ"י עצת השכל והחכמה, וכשהיא אשה רעה לא תמשך אחורי עצת לבו, וגם כשהתשטע פעם אחד לעצמו וירוחה שלל, תשוב אה"כ ע"י התאה ווזעון שישיבוה אחורה מעצתו ותאבד הון, וכל מה שהרהור השכל להשכל בחקי התורה, תאבדה נפשו הרעה הזונה אחורי יצירה הרע, אבל כשהנפש טובה בטח בה לבו, וגם לא יחסר השכל שהרהור בעיון ובמעשה:

7. רלב"ג משלוי פרק לא
 אשת חיל - הנה חתום זה הספר בתואר החומר המשרת אל השכל שירות שלם באופן שיגיע לו קניון שלמותו ותארו אותו בנקבה כמנגן וקראה אשת חיל מצד שלמות כחה להגיע אל השכל מה שייצרך לו מנגנה מהצורות המוחשות ואמר שהוא קשה ההמצאות ורוחק מכחה וערוכה מערך הפנינים כי אין לו ייחס עמה:

8. מדרש משלוי פרשה לא

אשר חיל מי ימצא. [זו היא הتورה. ורחוק מפניהם מכרה]. שהיתה לפני לפנים, זוכה משה והורידה למטה הארץ. בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר. שלא חסר בה דבר. ד"א אשר חיל מי ימצא. אמרו מעשה היה בר' מאיר שהיה יושב וזרש בבית המדרש בשבת במנחה, ומתר שני בניו, הייתה כאניות סוחר מפרק תביא לחמה. אמר ר' שמعون בן חלפתא אם אין אדם מגלה עצמו על דברי תורה אינו למד תורה לעולם, ואין לחם אלא תורה, שנאמר לכו לחמו בלחמי.

ותקם בעוד לילה. כל זמן שתלמיד חכם יושב ועובד בתורה בלילה, הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי, ולא עוד אלא שהקב"ה מוציאה לו מזונתו בכל יום ויום, שנאמר ותקם בעוד לילה ותתן טרפ לביתה, ואין טרפ אלא מזונות,